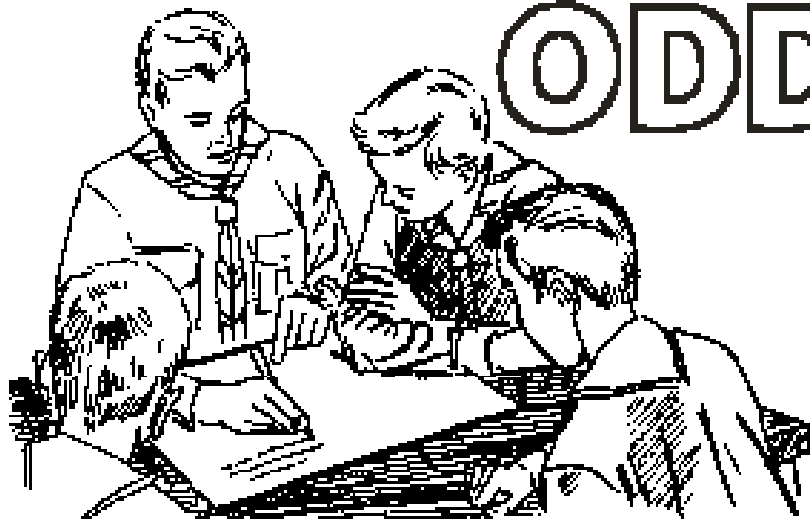

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 42, vydáno pro vnitřní potřebu - 3.prosince 2003, nákladem 50 výtisků

ODDÍLOVÁ RADA

Oddílové rady se rozdělily. Kikina s Radkem mají radu s rádci družin a Dazul (se Zubem) mají potlach s ostatními staršími z oddílu v čajovničce. První zkušenosti ukazují, že to byla změna víc než užitečná.

O víkendnu 21.-23.listopadu 2003 se konal SEČIN, což je pracovní název pro SETkání ČINovníků našeho střediska - tedy především vůdců jednotlivých oddílů. Za náš oddíl se SEČINU zúčastnili: Radek, Kikina, Irča a Dazul. Z důležitých věcí, které byly na SEČINU dohodnuty zaujme asi zrušení mezioddílové bodování. Trojka oznámila, že zvažuje dvojí členství (v Junáku a v ATOMu).

K méně příjemným věcem SEČINU patří to, že byl zpochybněn způsob jakým středisková rada rozhodla o zaštitění projektu Březiny (výstavba naší klubovny). Argumenty a následná e-mailová komunikace mezi Dazulem a Fidem zabírá po vytištění 27 stran!

Káča položila rádcování Žízal. V tuto dobu to vypadá, že se rádcování ujme Lenka. Všichni ji držíme palce.

Projekt Březiny, který byl poslán anglickým skautům (tedy spíše oldskautům) byl v konkurenci ostatních zaslaných projektů z východní Evropy vybrán k podpoře. Tedy - v roce 2004 bude mezi anglickými oldskakuty uspořádána sbírka na tento projekt. Kolik peněz se vybere, nikdo v tuto chvíli neví.

V oddílové čajovničce byla 21.11.2003 „pokřtěna“ nová, ryze oddílová, čajová souprava (konvičky i hrníčky mají na sobě před vypálením otištěn Šestkařský znak). Vařily se čaje Babičtina zahrádka a Zlatý drak. Do oddílu byla zakoupena varná konvice (sponzorský dar firmy LACHIM - za vybrané peníze na dopravu na Bařinku

se zakoupila konvice, protože doprava autem TRANSIT šla na účet LACHIM).

I letošního Silvestra oslaví starší členové ŠESTKY se svými hosty na Bařince - k datu uzávěrky ŠESTÁKU potvrdilo svoji účast 22 osob.

Necelých 300 metrů od Bařinky je horní stanice vleku. Musí se jít od Potní chýše směrem k dědině, pořád vodorovně po bývalé lesní cestě, na konci se uhně šikmo nahoru a za chvíli je vidět vlek. Vlek má být údajně spuštěn v sobotu 13.prosince. Každopádně si ti, kteří chtějí, mohou vzít na Polární výpravu i sjezdovky!

Na výherce oddílového bodování za listopad - prosinec, čekají zajímavé ceny (bude si moci vybrat z CD, DVD, počítačové hry a knihy). Oddílové bodování bude vyhodnoceno na oddílových vánocích (organizuje Brumla).

Na SEČINU bylo rozhodnuto, že střediskovou pilu bude spravovat Radek.

Prognóza na Vánoce je údajně - BEZ SNĚHU! Ale na Polární výpravě údajně sníh už čekat můžeme! Zajišťuje jej Brumla.

Berušky z Jablůnky jsou další družinou, která vyrazila na družinovou výpravu na více dní. Můžete si o ní přečíst v tomto Šestáku.

Na ČEKATELSKÝ KURS vyrazí z našeho oddílu patrně jenom Janina. Držíme ji pěsti, aby jí lednové zkoušky dopadly dobře.

Na ŠESTÁKU č.42 se podíleli: Dazul, Kikina, Radek, Brumla, Sněhula, G.Krum, Internet, LACHIM spol.s r.o.

Dobrý člen oddílu

Je ochotný ke každé práci. Nečeká, až ho k ní vůdce oddílu vybídne. Hlásí se o ní sám. Je všude, na každém podniku. Neruší soudržnost oddílu tvořením malých skupinek, které by se stranily ostatních. Zná všechny události oddílu z minulých let, jeho zvaklosti a úsloví. Na oddíl nedá dopustit a nikdy se o něm hanlivě nevysloví. Není-li oddíl v dobrém stavu, pomáhá mu činy a dobrým příkladem.

Něco o oddílu

Kdysi pravil jeden vedoucí svým starším chlapcům: „Někdy si mezi vámi připadám jako lokomotiva mezi vagóny na seřazovacím nádraží. Lokomotiva roztlačuje a posunuje vozy, uvádí je do pohybu. Každý vůz pak poslušně sám chvíli jede, ale zanedlouho se zase zastaví a čeká, až jej udýchaná, upachtěná lokomotiva znovu rozhýbá. Něco podobného je u nás v oddílu - každý z vás je takovým vozem. Sami o sobě jste všichni dobří, ale musím vás stále postrkovat, jako ta lokomotiva. Sami nepřijdete na kloudnou samostatnou myšlenku. Co vám napovím, to děláte. Sami se však nerozjedete k nějaké činnosti. A když vás k něčemu přiměju, zase brzy ochabnete, pokud vás stále nekontroluju. potřeboval bych, aby na našem oddílovém nádraží měl každý vůz svůj vlastní motor.“

Chápete, co chtěl vedoucí tímto přirovnáním svým chlapcům říct?

Zdají se ti ta slova povědomá? Je to docela možné. Možná mi neuvěříš, ale napsal je Jaroslav Foglar před více než 50 lety! Jeho oddíl DVOJKA, existuje doposud - je nejstarším, nepřetržitě působícím oddílem v naší republice. Jaroslav Foglar jej sám vedl dlouhých 60 let!

Vánoce

Dlouhou řadu let, někdy od roku 1925, pořádáme v naší Dvojce poslední neděli přes Štědrým dnem vánoční nadílku. Celé týdny před ní připravují chlapci doma tajně různé dárky, veselé i vážné, pro své kamarády v oddíle. Mnozí k nim skládají i říkačky, které pak při rozbalování dárků čteme. Kromě drobných věcíček, jimiž se Dvojkaři vzájemně podělují, pamatujeme i na oddíl. Není jediný chlapec, který by nepřinesl o vánoční nadílce nějakou knížku do oddílové knihovny nebo věc do výbavy táborové kuchyně. V klubovně visí už od počátku listopadu seznam věcí, které by oddíl potřeboval, a tak si každý může podle svých možností vybrat, co o Vánocích oddílu nadělí. tyto dárky jsou věnovány obyčejně bez udání dárcova jména.

A teď o tom, jak naše nadílka probíhá. Již v sobotu jdeme hromadně koupit vánoční stromek, na který se všichni složíme. Nákup stromu, jeho vybírání a vítězoslavná cesta s ním do klubovny, to je jen malý zlomek našich tradičních oddílových zvyků spojených s vánoční nadílkou. V klubovně lepíme řetězy z byrevných papírů, vyrábíme různé jiné ozdoby, připevňujeme prskavky, vypůjčené tretky, svíčky - zkrátka náš strom, který musí být až ke stropu, náramně okrášíme.

Pak chlapci uprázní v klubovně kout, zahradí jej bednami, vystelou na zemi papírem - a sem s tajuplnou tváří přinášejí v neděli pěkně zabalené dárky. A když pak začne nadílka, určení vyvolavači je odtud vytahují a rozdávají. Aby žádný dárek ve chvatu a shonu neunikl pozornosti, řídíme se ustanovením, že současně mohou být rozdány nejvýše tři dárky. Obdarovaní je rozbalí, ukážou všem, a teprve pak jsou rozdány další tři. Při několika stech dárků, které se pod naším stromkem sejdou, trvá rozdávání dosti dlouho.

Vánoční nadílka má slavnostní ráz, scházíme se při ní ve skautských krojích (přes ulici si na ně vezmeme civilní šaty), někteří nováčci složí slib, zpíváme koledy a staré táborové písničky a chvíli držíme při rozsvíceném stromku černou hodinku.

Už aby tu vánoční nadílka byla.

AKCE PRO VEŘEJNOST

Stalo se už tradicí, že ŠESTKA pořádá akce nejen pro sebe, ale i pro veřejnost - tedy akce, kterých se může zúčastnit kdokoliv. V loňském oddílovém roce bylo těchto akcí 6, v letošním ještě jedna přibude - HRÁTKY NA SNĚHU. To

ŠESTKA, koedukovaný oddíl STŘEDISKA JUNÁKA VSETÍN VÁS ZVE NA AKCI

TAKOVÝ MALÝ COUNTRYBÁL VII.

10. LEDNA 2004 V 13:00 V KULTURNÍM DOMĚ V KATEŘINICÍCH
COUNTRYBÁL PRO DĚTI A DĚTSKÉ ODDÍLY.
COUNTRY MUZIKA, COUNTRY HŘÍČKY A SOUTĚŽE, VÝUKA
COUNTRY TANCŮ. OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO.
INFORMACE: PAVEL DRÁBEK 737 249 211, SESTKA@SKAUTI.CZ

...skauting pro život

STŘEDISKO JUNÁKA VSETÍN A SKAUTSKÁ NADACE JAROSLAVA FOGLARA TĚ ZVE NA AKCI

K2 (PŘEJEZD KARLOVICE-KATEŘINICE)

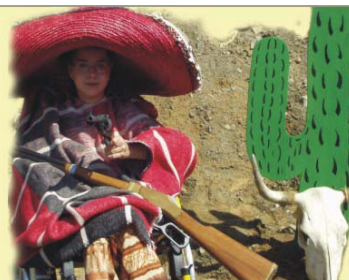
17. LEDNA 2004 V 9:00 U TABULÍ VE VELKÝCH KARLOVICÍCH
PŘEJEZD DVOJIC (NEBO TROJIC) NA BĚŽKÁCH - 70KM.
MIN. VĚK 15 LET, PŘIHLÁŠKY (I TELEFONICKY) DO 14.1.2004.
INFORMACE: RADEK POŘÍZKA 606 541 599, SESTKA@SKAUTI.CZ

...skauting pro život

ŠESTKA a STŘEDISKO JUNÁKA VSETÍN VÁS ZVE NA AKCI

2. PARAWESTERNIÁDA

která vypukne 29. května 2004 v 10:00 hodin.
Podrobné informace na
http://sestka.skauti.cz/zv_parawesterniada.htm

STŘEDISKO JUNÁKA VSETÍN - ODDÍL ŠESTKA TĚ ZVE NA AKCI

ZKUSTE SI TRIATLON

5. ČERVNA 2004 V 9:00 U VODNÍ NÁDRŽE "BALATON" V KAROLINCE.
MIN. VĚK 15 LET, PŘIHLÁŠKY (I TELEFONICKY) DO 30.5.2004.
MUŽI: 300M PLAVÁNÍ, 30 KM KOLO, 11 KM BĚH
ŽENY: 150M PLAVÁNÍ, 15 KM KOLO, 6 KM BĚH
INFORMACE: PETR ZUBÍČEK 604 692 739, SESTKA@SKAUTI.CZ

...skauting pro život

ŠESTKA a STŘEDISKO JUNÁKA VSETÍN VÁS ZVE NA

HELP 98 (náročná nonstop 16 hodinová polní hra na 40 km²)

vše vypukne 11. září 2004 v 0:05 hodin.
Hra je určena pro 7-14 členné skupiny.
Podrobné informace na http://sestka.skauti.cz/zv_help98.htm
Závazné přihlášky do 15.6.2004 na sestka@skauti.cz

ŠESTKA, koedukovaný oddíl střediska Junáka Vsetín vás zve

3. CROSS COUNTRY (Karlovice - Kateřinice)

16. října 2004 v 9:00 U Tabulí ve Velkých Karlovicích
na jízdu smíšených dvojic (trojic) na horských kolech - 70km
Min. věk 15 let, přihlášky (i telefonicky) do 8.10.2004.
Informace: Radek Pořízka 606 541 599, sestka@skauti.cz

by měla být akce určená pro ty nejmenší. Několikrát jsme vedli na oddílových radách v různých podobách diskusi o tom, zda má cenu takovéto akce pořádat. V podstatě jsme se shodli, že ano. Já sám jsem přesvědčen, že zcela určitě ano.

Takový malý countrybál je z těchto akcí patrně nejstarší (budeme jej pořádat po sedmé, letos prvně možná přijedou i naši přátelé z PARAWESTERNIÁDY). Zkusím na něm demonstrovat, proč si myslím, že takovéto a jiné akce otevřené veřejnosti je dobře organizovat.

1. Při přípravě takovéto akce dostane možnost každý, kdo se neštítí práce, se zapojit do příprav (vystřihování výzdoby, příprava sálu, příprava bufetu, úklid sálu, pořadatelská služba, šatna...)

2. Šéf akce a jeho nejbližší pomocníci si odzkouší své organizační schopnosti a řešení průšvihových situací.

3. Oddíl se na takovéto akci má šanci lépe poznat s lidmi z ostatních oddílů, hosty mimo oddíl. Každý si na takovouto akci může pozvat své kamarády a ukázat mu co jsme to za partu lidí.

4. Takovouto akci dá o sobě oddíl vědět - zvláště, když se akce povede - jedná se o nejlepší reklamu.

5. Oddíl udělá „dobrý čin“ - službu pro ostatní.

6. Každá takováto akce je skvělou praktickou prověrkou oddílu (zda nejsme natolik sobečtí a do akce se zapojíme, v praxi si ověříme spoustu věcí o kterých jsme si na oddílovkách adruzinovkách jenom říkali, ...)

(Dazul)

PRANOSTIKY

Přijede-li svatý Martin na bílém koni, metelice za metelící se honí.

Mrzne-li na Kateřinu, na Barboru prší.

Chodí-li Kateřina po ledě, chodí Štěpán po blátě.

4.prosinec

Svatá Barborka, vyhání dřevo ze dvorka. (4.12.

- musí se hodně topit).

Jaké je počasí na sv. Barboru, takové bývá až do vánoc.

Na svatou Barboru saně do dvoru.

Po svaté Baruši střez nosu i uší!

Snese-li led o svaté Barboře hus, snese o

Vánocích vůz.

5. prosinec

Svatý Mikuláš splachuje břehy (pršívá).

O sv. Mikuláši snížek často prší.

Napije-li se na Mikuláše pták z koleje, nenapije se kůň tři měsíce z řeky.

Prší-li na Mikuláše nebo padá sníh, bude příští rok hodně hrachu.

13. prosinec

Svatá Lucie noci upije, ale dne nepřidá.

Jaké jsou dny od sv. Lucie do Božího narození, takové jsou též měsíce příštího roku.(12 dní - 12 měsíců)

Když přijde sv. Lucie, najde tu už zimu.

24. prosinec

Na Adama a Evu čekejte oblevu.

Když na Štědrý večer sněží, na pytle se chmel těží.

25. prosinec

Když na Boží hod prší, sucho úrodu poruší.

Na Boží narození o komáří zívnutí.

Na Boží narození o bleší převalení.

Mráz na Boží narození - zima se udrží bez proměny.

vánoce:

Lepší vánoce třesuté, než-li tekuté.

Zelené Vánoce - bílé Velikonoce.

Vánoce na ledě - Velikonoce na blátě.

Tmavé Vánoce - světlé stodoly.

advent:

Když v první adventní neděli nastane daleko široko krutá zima, potrvá čtyři neděle.

Je-li v první týden adventní mrazivo, bude zima osmnáct neděl trvati.

26. prosinec

Když svatý Štěpán vyfouká bláto, bude pěkné jaro nato.

Jestli na Štěpána větry uhodí, příští rok se všechno špatně urodí.

28.prosinec

O Mládátkách den se omlazuje.

Je-li na Mládátka mlha od Lysé Hory, kobzole se neurodí, je-li mlha v údolích, bude kobzolí dost.

Prší-li na Mládátka, budou děti mřítí.

31. prosinec

O Silvestru papeži snížek si už poleží.

Jak byl celý rok voda a bláto, na Silvestra nenapadne zlato.

Na Silvestra-li vítr a ráno slunce svítí, nelze nám dobrého vína se nadíti.

prosinec:

Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok nato běží.

Prosinec se sněhem na pěšině, žito je v každé vysočině.

Studený prosinec - brzké jaro.

Mírný prosinec - mírná celá zima.

Mrazy, které v prosinci brzy opadnou, znamenají zimu mírnou.

Na suchý prosinec následuje suché jaro.

Jaké zimy v prosinci - taková tepla v červnu.

Padne-li první sníh na mokrou zem, bude slabá úroda.

Jaký prosinec, takový celý rok.

1 .ledna

Jak na Nový rok, tak po celý rok.ww

Na Nový rok o slepičí krok.

Když je na Nový rok hezky, bude tak i o žních.

Tři králové

Na Tři krále mrzne stále.

Je-li na Tři krále větrno, zamíchá se planetami a bude úrodno.

Na Tři krále hodně hvězd, je hodně kobzolí.

Je-li na tři krále jasno, zdaří se pšenice.

Na Tři krále o krok dále.

ODDÍLOVÉ VÁNOCE

(Dazu!) Poprvé jsem četl o oddílových vánocích v jedné z foglarovek (tuším, že to byla Pod Junáckou vlnkou). Do té doby jsem nepoznal jiné Vánoce než ty doma. Když jsem se pak dostal do oddílu (dnešní 4. chlapecký - Lvíčata), byl jsem strašně zvědavý jak budou vánoce vypadat tady. Jestli to bude jako v té knížce.

Byli jsme tehdy v oddíle jenom 2 družiny - Bobři a Vydry. Vydrám rádcova Jura (dneska pan profesor na SPŠS - učí Spídýho a Chytrého) a Bobrům já. Tehdejší vůdce oddílu Lešek vyhlásil „tajnou družinovou činnost“. Kdo četl foglarovky ví, pro ty ostatní ve zkratce: každá družina měla společně na svých družinovkách vyrobit nějaký dárek pro oddíl tak, aby na to ta druhá družina nepřišla. Pokud to někomu připomíná cosi z našeho oddílu, alespoň ví odkud berou vůdcové inspiraci. Pochopitelně se každá družina snažila utajit co dělá - zvláště méně zkušení nováčci byli ostřílenými borci několikrát důrazně varováni, aby nic nevykecali, jinak že budou pověšeni a vyloučeni z oddílu. Čas běžel, oddílové vánoce (už desítky let vždy 23. prosince) se blížily. Na jedné z posledních družinovek jsme se ujistili, že Vydry o našem dárku nic neví, ale my o jejich dárku ano. Použili jsme totiž poměrně těžký kalibr. Ukecali jsme našeho spolužáka Jožina Daňu, aby se přihlásil jako nováček k Vydrám a zjistil nám, že Vydry pracují na odpadkovém koši do naší klubovny. To se ví, že jsme se uchechtávali, protože co byl odpadkový koš proti našemu dárku. My totiž už dva měsíce makali na skvělém vůdcovském křesle. Měli jsme jeho plánek z časopisu Junák z roku 1968, který kdosi přitáhl jako velkou vzácnost na družinovku Bobrů. Mezi Vydry jsme vypustili dezinformaci, že pracujeme na chůdách (abychom maskovali ty dlouhé tyče, které jsme na družinovce v lese řezali a byli při tom průzkumníky z Vyder načapání). Křeslo jsme schovali na balkoně u Míly, aby jej konkurence nenašla. Byli jsme nadšeni, že o našem dárku neví ani vůdce Lešek. Napsal nám (dokonce na psacím stroji) na družinovku vlastnoručně podepsaný dopis, abychom mu dali přesný plánek našeho dárku - kdyby náhodou měly Vydry něco podobného, aby stihl zakročit. Byli jsme si jisti, že tak geniální nápad s vůdcovským křeslem Vydry mít nemohou a polovinu družinovek jsme kreslili plánek našeho křesla. Míla dokonce dvakrát odbíhal domů, aby křeslo dobře poměřil a plánek byl na 100%.

Ani nevím jestli jsme se na oddílové vánoce těšili všichni z družiny proto, jak budeme mít radost z toho, že jsme Vydrám vytřeli zrak či na předpokládaný úspěch stupidní

družinové scénky s názvem „Dvě železa v ohni - skoč a jedno šlohní“. Úspěch se na oddílových vánocích skutečně konal, ale nebyla to naše družina, která triumfovala. Při vyhlašování „tajné činnosti“ se Vydry vytasily s Leškovým dopisem a naším vlastnoručně nakresleným plánkem i s rozměry našeho vánočního daru. Ani jsme se nezmohli na poznámky a odrážení hurónského smíchu linoucího se z hrdel zpropadených Vyder.

Po chvíli jsme se smáli i my, když nám Jura líčil, jak pod záminkou jakési družinové hry vylákali z Leška jeho podpis na čistý papír a pak u Jurovy maminky v práci nad Leškův podpis strojem dotukali tu zprávu pro nás.

Tehdejší oddílové vánoce nás Vydry převezly, to jsme museli uznat.

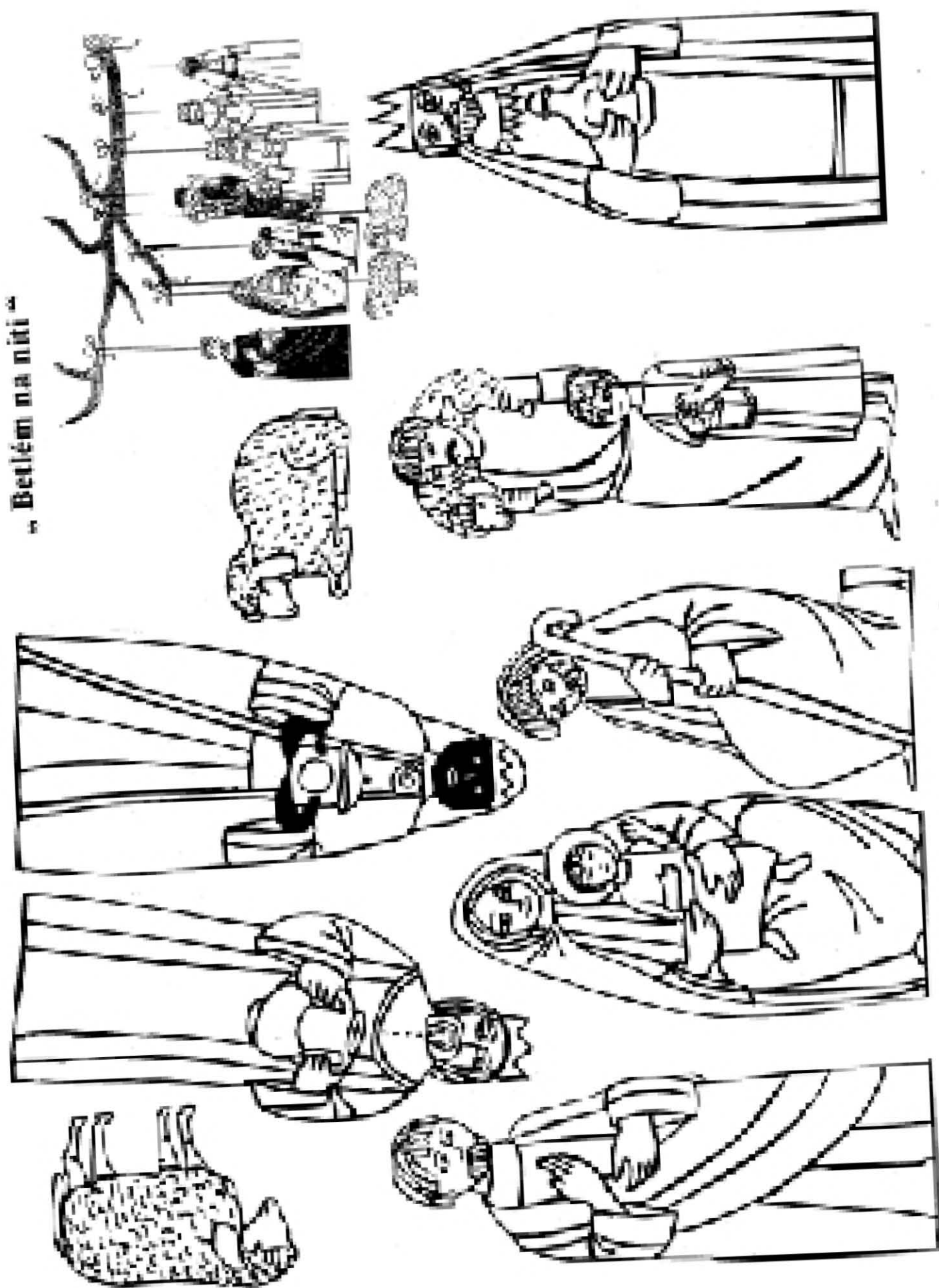
S odstupem času nás ale těší, že křeslo, které udělali Bobři jako vánoční dar, je i po těch dvaceti letech pořád v klubovně Lvíčat a po odpadkovém koši Vyder se slehla zem.

Všechny mé oddílové vánoce byly hezké. Skoro o všech by dokázal pan Foglar napsat další povídku. Ale já jsem za ta léta poznal, že ani sto přečtených povídek nenahradí jedno skutečně prožité oddílové vánoce. Proč? Třeba na to časem přijdeš sám(a).

BETLÉM NA NITI

Mám tu pro tebe jeden drobný nápad jak můžeš obohatit vánoční výzdobu vašeho domu. Stačí ti k tomu obyčejná čtvrtka kreslicího papíru, nůžky, barvičky a nitě. A řekněme - asi hodinka času - dle toho jak jsi zručný(á). Postavičky, které jsou na této straně otištěny překresli dle svého umu na papír, vybarvi, vystříhni a pak přivaž dle obrázku na nit. Připevníš-li je na kousek větve a zapálíš-li pod „nitovým“ betlémem svíčku (ale v dostatečné vzdálenosti tak, aby papírové postavičky nechytlý), uvidíš jak se bude celý betlém bezpřestání otáčet. Třeba to není špatný námět na vaši prosincovou družinovku.

„Betlém na niti“

Není to zbytečné? Není to zbytečné, v době vánoc, které oplývají mnohými, pomalu blednoucími symboly přicházet s něčím novým? Není to podivné? Není to podivné, že stovky lidí věnují svůj čas a námahu malému světýlku zapálenému kdesi v Betlémě, rozvážejí ho ve vlcích, rozdávají na ulicích? Spojit lidi různých národností, lidi neznámé a cizí, alespoň na chvíli probudit to dobré, co je v nás ukryto - snad to není zbytečné ani podivné, neboť „To světlo ve tmě svítí a tma jej nepohltí.“ (Jan 1,5)

KDE SE VZALO BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Městečko Betlém leží přibližně osm kilometrů na jih od Jeruzaléma na cestě k Hebronu. Hebrejsky se jmenuje Bet-le-hem. Tedy Dům chleba. Arabové mu dali jméno Bajt-aj-lahem, tj. Dům bohyně Lamah. Kdysi dávno, jak je uvedeno v starých rukopisech, mělo město příjmení Efrata. Z něho pocházel král David a jedním z jeho potomků byl i svatý Josef. Krásné městečko Betlém se rozprostírá uprostřed věčně zelených olivových hájů, jejichž koruny ustavičně čefí vánky přicházející od Středozemního moře. Dnes má asi osm tisíc obyvatel, převážně křesťanů. Je významným poutním městem navštěvovaným věřícími z celého světa. Evangelista Matouš vzpomíná, že právě o Betlémě napsal prorok: „Ty Betléme zdaleka nejsi nejmenší mezi předními městy Judska, protože právě z tebe vyjde vládce který má spravovat můj lid izraelský“ Když přišel sv. Josef s Pannou Marií k zápisu do Betléma, nenašlo se pro ně v hospodě místa. Josef s Marií byli nuceni uchýlit se do jedné z betlémských jeskyní, které sloužily jako dočasné přístřešky mnohým pastýřům. Právě oni byli první, kteří se přišli Jezulátku v jesličkách poklonit. Který den v roce se Ježíš Kristus přesně narodil dnes již nevíme. V žádném z evangelií se o tom nepíše a tak církev na základě tradice určila, že tím dnem byl 25. prosinec. Téměř před 900 lety začala se šířit tradice betlémského světla. Zachována je z pověsti italského města Florencie.

Trocha dávné historie tradice Betlémského světla Mohamedánští Selžukové či Seldžukové v desátém a jedenáctém století postupně obsadili celé území Malé Asie a křesťanským poutníkům tak odřezali všechny cesty k posvátným místům. Římský papež Urban II. proto vyzval evropské rytíře aby zorganizovali válečnou výpravu do Palestiny a osvobodili od mohamedánů především Betlém jako rodiště Ježíše Krista a Jeruzalém s Kristovým hrobem. Rytíři si připevňovali na oděv červené kříže podle kterých byli pojmenováni křížáci. Uskutečnili osm křížáckých výprav. Bohužel pouze při první z nich se jim podařilo dostat se až do Jeruzaléma. Na výpravu se prý dali najmout i mladíci z Florencie a jeden z nich se zapřisahl, že když se vrátí, donese do rodného města plamínek ohně z betlémské baziliky.

Málokdo mu tehdy věřil. Po třech letech, těsně před Vánocemi, dorazili do Florencie zubožení, zesláblí a otrhaní mládenci. V jejich čele kráčel jeden se zapálenou svíčkou. Florentinové v nich těžko poznali své syny, kteří táhli proti mohamedánům. Všichni přísahali, že plamínek je skutečně z Betléma a onen mládenec jej nesl v čase i nečase, po souši i po moři, jen aby splnil svůj slib. Ve středověku to byl první a poslední plamínek přímo z rodiště Ježíše Krista.

Novodobá tradice přichází z Rakouska Když v rakouském městě Linz před pár lety přemýšleli, jak obohatit televizní akci na pomoc tělesně postiženým dětem, přišli na jedinečný nápad. Před Vánocemi poslali letadlem do Betléma tělesně postižené dítě, které v bazilice Narození při jesličkách odpálilo z věčného světla plamínek a vzápětí jej letadlem přivezlo do Lince. Tam se jej ujali místní skauti, kteří jej štafetovitě roznášeli po celém Rakousku. Po pádu totalitních režimů v Evropě, po roce 1990, se pěkný předvánoční zvyk rozšířil i do zemí, které sousedí s Rakouskem. V domluvený den, po slavnostní ekumenické pobožnosti, si skauti plamínek odpálí od Betlémského světla a odvezou jej do své vlasti. Rok od roku se rozšiřuje počet účastníků při rozšiřování světla pokoje a míru, které vyzařuje z Betléma. Tento symbol pokoje, představovaný malým, chvějícím se plamínkem, při předávání ve vánočních dnech spojuje skauty i skautky ze čtrnácti zemí Evropy, kteří v těchto dnech roznášejí toto poselství svým příbuzným, sousedům, známým i neznámým v duchu skautského zákona pomoci bližním. Vždyť i toto světlo provázené srdečným přáním vánočního klidu a pokoje je pro mnohé lidi skutečným dokladem toho, že na ně jejich okolí nezapomíná.

přetištěno z týdeníku Moravský sever

rozhlasu a televize se dává do práce. Kdyby tušili, kolik praktických a byrokratických překážek budou muset překonat, tak by asi váhali...

Bylo potřeba zkonstruovat speciální kontejner s přívodem kyslíku, protože na palubě letadla není dovoleno přepravovat otevřený oheň, prorazit systémem bezpečnostních opatření letišť, které v přepravované zásilce hledaly nějakou rafinovanou podobu nálože, získat povolení k natáčení v Betlémě, nahradit na poslední chvíli kameramana s prošlým pasem nezkušeným technikem a neztratit hlavu ani tehdy, když lampa s pracně získaným světlem z betlémské jeskyně Narození končí ve střepech na podlaze recepce hotelu.

24.prosince 1986 - se poprvé v přímém televizním přenosu zapaluje v lineckém studiu ORF Betlémské světlo.

Před lineckým studiem stojí lidé ve frontě a z nádraží se Betlémské světlo rozjíždí v kabinách strojvůdců po celém Rakousku. „Svaté světylko! má úspěch a nakonec si je nesou domů i ti, kteří se nad celou akcí ze začátku usmívali.

Jaro 1986 - Jedna posluchačka rakouského rozhlasu přichází do studia v Linci, odkud se již několikátý rok o vánocích organizuje akce „Licht ins Dunkel“. Vyjadřuje se pochvalně o tomto úsilí pomoci postiženým dětem a přichází s návrhem, aby byl každý návštěvník lineckého vánočního studia nějak obdarován, aby se v budově rozhlasu umístilo hořící světlo, z něhož si každý, kdo přijde, může zapálit svíci, kterou si toto světlo přenese na svůj vánoční stromek, na hřbitov, či na okno jako památku na padlé.

Podzim 1986 - Jednoho krásného pozimního dne přemýšlí při jízdě po dálnici linecký rozhlasový redaktor Helmut Obermayr o tomto návrhu v souvislosti se setkáním představitelů různých náboženství k modlitbě za mír, které svolává Jan Pavel II do Assisi. A tak vzniká myšlenka „betlémského světla míru“.

Prosinec 1986 - AUA, rakouské aerolinie, nabízejí pro akci zdarma let do Betléma. Hrstka nadšených pracovníků

Vánoce 1987 - Nikoho ani nenapadne, že by se „Betlémské světlo“ nemělo opakovat. Zatímco minulý rok zapaloval světlo v betlémské jeskyni postižený chlapec, byl tentokrát vybrán 13letý zdravý hoch, kterého navrhl jeho postižený kamarád z vděčnosti za obětavost, se kterou jemu, vozíčkáři, všemožně usnadňoval život v kolektivu zdravých dětí.

Vánoce 1988 - Betlémské světlo se stává viditelným za hranicemi Rakouska. Jeho zapálení vysílá rakouská televize přes satelit do celého světa, do Betléma cestuje malý uprchlík z Kambodže, který v Rakousku našel nový domov

Vánoce 1989 - Okruh, kam Betlémské světlo proniká, se skokem rozšiřuje o sousední země. Rakouští skauti se ujímají šíření světla do zemí bývalé Východní Evropy. Tento rok se světlo z Betléma dostává až před sochu sv.Václava v Praze. Plane také na Slavíně, na hrobě A.B.Svojsíka, zakladatele českého skautingu.

BRIGÁDA NA BAŘINCE 8.11.2003

Na druhý pokus středisková Brigáda na Bařince vyšla. Fungovala i středisková pila. Náš oddíl se jako vždy účastnil v největším počtu. Protože se tato akce kryla s brigádou na Dynčáku,

nebyli jsme letos prvně pomoci Trojkařům.. Na Bařince jsme mimo jiné nachytali dřevo na „potní chýši“, kterou v případě sněhu na Polární výpravě zprovozníme.

Oddílové rady začaly fungovat v počtu rádcové + 2 vůdcové. Jak je vidět na fotografii, přivítala rádkyně Žab Fijalka tuto změnu s neskývavým nadšením. V druhé místnosti se mezitím vaří v čajovničce čaj. Zatím nebyla rozbita ani jedna součást speciálního čajového oddílového servisu (sponzorský dar LACHIM spol. s r.o.). Upozorňujeme nenechavce, že oddílová znak je konvičkách a šálcích je vypálen a nelze tufdíž odejmout!

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA BERUŠEK ZA TAJEMSTVÍM ROVINY 21.11.-23.11.200003

(Sněhula)

Naše velké putování začalo setkáním se na vlakáči v Jablůnce kolem třetí hodky pátečního odpoledne. Vše zatím probíhalo celkem v klidu, do vlaku jsme nastoupili všichni i se všemi našimi zavazadly. Pro tuto chvíli byl pro nás nejdůležitější Zdeňka, protože nesl většinu jídla. Později se však ukázalo, že nejlepší je, se držet Dipsyho – měl korbačky a Valasky – měla řízky...V dobré náladě, jež jsme si zpestřovali vtipky se nám podařilo přestoupit ve Valmezu do správného vlaku, horší to už bylo v Olomouci. Na nádraží se motalo plno zbytečných lidí, aby toho nebylo málo celé se to tam přestavovalo, takže nic nebylo tak jako obvykle. No, pro mě to bylo

opravdové peklo. Díky jedné paní se nám, po páru marných pokusech, podařilo nastoupit do našeho vlaku. Teď už jsme měli náš cíl jen dvě zastávky daleko. Když nepočítám to, že jsme málem vystoupili kdesi v poli, proběhlo vše v pořádku. Na nádraží ve Střeni nás již očekával pan Maršálek a jeho hodný skřítek. Slabší kousky naší výpravy se pak k chatě vezli autem, my ostatní šlapali pěšó. Na to, že byl pátek bylo v této mírně zapadlé vesnici opravdu mrtvo. Dokonce i v hospodě, kolem které jsme procházeli se nic nedělo, fakt divné! Večer se už tak nějak sám dotáhl do konce. Po té, co nám pan Maršálek vysvětlil, jak to na chatě chodí odjel i se svým skřítkem směrem k civilizaci. My jsme si před spaním udělaly ještě malou

exkurzi po místních památkách (latríny). Pak se šlo na kutě.

Kolem sedmé ranní se začal ozývat něčí budík, hromadným chrápáním byl přehlušen a taky proto jsme zaspali. Jelikož nás čekala procházka do Litovle rychle jsme se nasnídali a šli. Cesta byla rovná a místy dokonce i asfaltová. Dost divné mi přišlo, to že jdeme furt po rovině, byl to sakra velký rozdíl než ty naše kopečky. Putování jsme si krátili všelijakými hrami, prostě jak se dalo. V jednu chvíli na nás přišel hlad, ale nebylo ho jak zahnat, protože naše svačina zůstala v chatě, aspoň máme víc oplateků na večer... Za povšimnutí po cestě stála ještě bažantnice a jeden obří strom mezi malými „keříky.“ První naše kroky Litovlí vedly do zálesáckého obchodu, kde jsem si koupila čepici, jelikož jsem si myslela, že mi samou zimou upadnou uši. Hned potom jsme zavítali do potravin a cukrárny. Dobře posílnění jsme prošli slavnými českými Benátkami, obešli kostel sv. Marka a taky jsme se mrkly na ten nejstarší most v ČR. Pár jedinců se dalo na protest a odmítali jít pěšky. Tímto si vysloužili přezdívku dezertéři, ale ani to jim nepomohlo a nazpět museli stejně cápat pěšky. Zdlouhavou chůzi jsme si spatřovali dalšími hry. Po návratu do chaty bylo hodku volno. Na večer jsme si zahráli nohejbal a po chutné večeři si dali další hru riskuj. Zbytek času, až do rána jsme strávili spánkem... Není nic hezčího, než když se ráno vzbudíte a na stole máte snídani. Přesně tak tomu bylo u nás. Dominika s E.T. se překonaly a přichystali ji. Byla jsem jim dost vděčná, protože jsem po dlouhé době lezla z pelechu jako poslední. Jelikož jsme si ještě před odjezdem chtěli zahrát nějaké hry, pustili jsme se rychle do uklízení. Všechno šlo jako po másle. Proto nám také zbyl čas na rytířské

soutěže. Tady bojoval každý sám za sebe. Stříleli jsme z luku, chodili s jablkem na hlavě, dělali piruety atd.....Čas jakoby se naráz zbláznil a my jsme začaly nestíhat. Rychle jsme do sebe naházeli oběd a pak valili na vlak. Musím vám říct, že jsme to stihli, tak tak o fous. Nebýt hodného pana průvodčího museli jsme ve Střeni čekat další dvě hodiny, což by nám hodně zkomplikovalo situaci. Ani nevíte jak se mi ulevilo, když už jsme seděli ve vlaku a dávali si šlofíčka. Výprava se nám podařila a kromě peří z bažanta si z ní odvážíme i dost skvělých zážitků. Nevím, jak ostatní, ale já už se těším na další společnou akci.

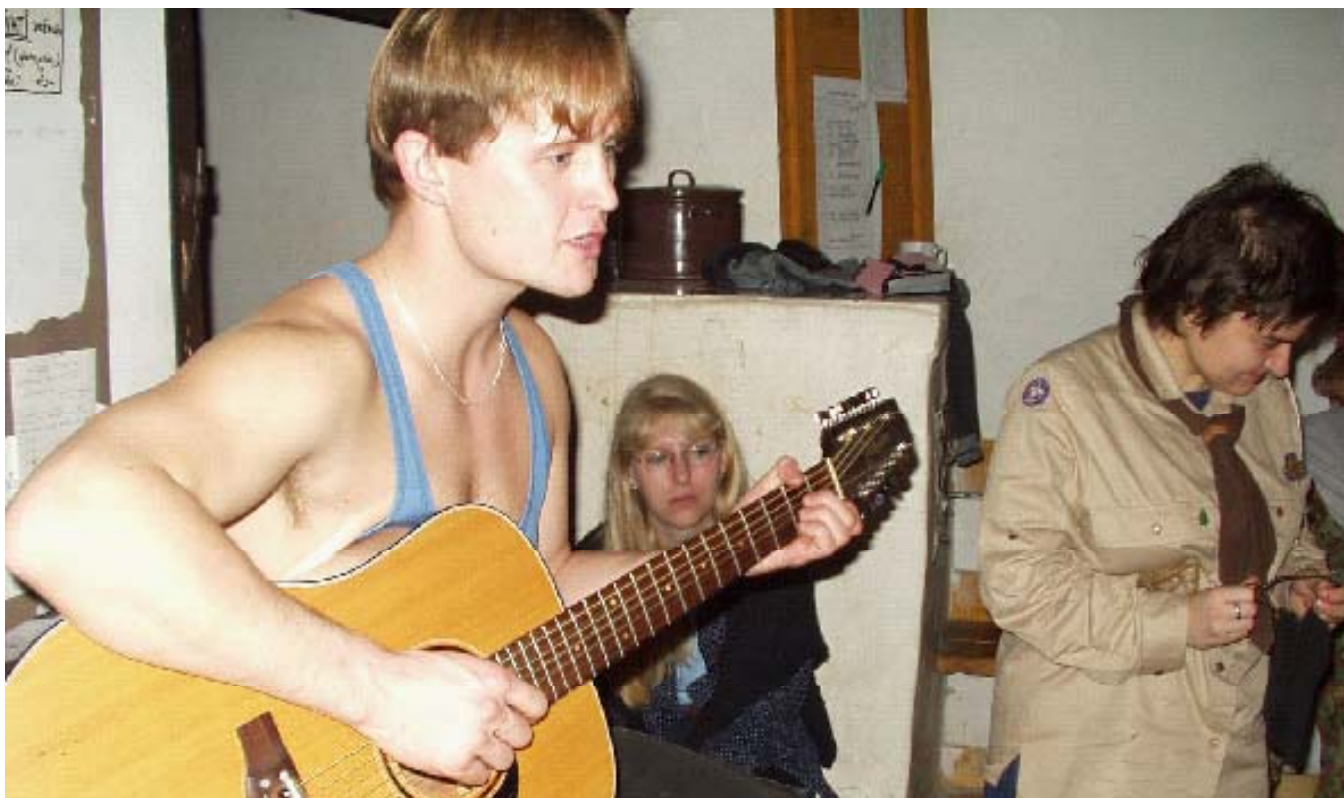

Pracovní setkání činníků aneb PRASEČIN

(Kikina)

Na Setkání činníků, které jako obvykle probíhalo na Bařince, jsem tentokrát poprvé nejela jako servis-tedy levná poskočná síla, ale jako plnohodnotný zástupce vůdce oddílu. No, musím říct, že jsem si příliš plnohodnotně nepřipadala, tedy co se týče jednání o tzv.politických věcech skautingu (dotace, peníze, granty, rozpočet...), ale určitě mi to zdánlivě nečinné sedění něco dalo. Ať už možnost trochu se přiučit tomuhle politickému myšlení, které je, ať chceme nebo nechceme, k řízení tak velké organizace nutné, nebo příležitost dovědět se něco ze zákulisí života druhých oddílů. Taky se tady dají skvěle pozorovat lidi, což je docela zajímavé, protože člověk je pozná i z jiných stránek, než je vždycky znal... A nejvíc z celého Sečinu se vždycky těším na večer, až budeme zpívat a hrát, protože tolik písniček, co se přezpívá tady, se zpívá snad už jenom na Silvestra... Nebudu tady rozepisovat úplně všechno, co se probíralo a řešilo, protože na to by můj datlopis potřeboval aspoň týden, ale pokusím se nadhodit aspoň něco z toho, co se přímo týká našeho oddílu a lidí v něm:

- Dazul se po novém roce s velkou(99,9%) pravděpodobností stane vůdcem střediska
- zrušilo se mezioddílové bodování a penízky na tábor se tedy budou rozdělovat podle dodržování dat dodání různých písemností (program tábora, vyúčtování...)
- středisko se spolu s námi pokusí zapojit do programu pomoci postiženým dětem (my už pořádáme Parawesterniádu)
- středisko definitivně schválilo náš projekt nové klubovny a bude ho podporovat
- koncem ledna 2004 proběhne na středisku další zdravotnický kurs s Pajtášem
- Romík (výchovná zpravodajka) nabízí všem starším členům oddílů výměnný program: možnost vycestovat do zahraničí za celkem maličký penízek
- Romík se také bude starat o lidi, kteří si chtějí spolnit nějakou odborku - sežene člověka, který má právo tyto odborky prozkoušet a podepsat
- taky, že Boj o Excalibur bude letos dvoudenní (aj přes noc) sa tudíž se máme na co těšit...

JAK SME DĚLALI STŘECHU NA KOLNI

(Spídy)

V pátek sa na oddílovce říkalo, že v sobotu je ve dvě hodiny sraz v Březinách a že sa tam má cosik dostavovať na tej super kolni, která je ráda, že je ráda, ale hlavně je ráda že ustojí aj to, když do ní fúkne větr. Kdysi dávno (kolem září) sme tam my, největší šéfi, na družinovce začali nabíjat' a dokonca aj nabili deštice na střechnu. Takže sa tam ted'kaj měly dávat' plechy. V sobotu celé dopoledňa pršalo, a tož sa tam slézlo strašně moc lidí. Přesnějc akorát já a náš velký vůdce. Než sme došli od auta ke kolni, tak sme měli na botách eště další neprodyšnú vrstvu z blata. Ale co už sa dá dělat'. Tak sme porovnali poslední dvě nebo možná aj tři latě(ale čtyři už néééééé to by už bylo mec aj na takové chlapiska jak sme my) a začali sme sa dívat' po najakých tych plechoch. Jeden byl vedla kolně, další dva tam byly šlahlé v příkopě, ale ty sme nebrali, protože byly rezaté jak lištice. Hledali sme aj nejaké ty další a zjistili sme, že na dva si dal nejaký nejmenovaný magor co bývá přes cestu v jakési té chatce štěrk aby ho neměk na zemi a dalšíma třema to přikryl, aby mu to NÁHODU nezmoklo nebo něco. Tož sme vzali ty tři a po namáhavém vytahování aj ten menějš zaházaný a šli sme to hodiť na střechnu. Zbytek plechů nám někdo úspěšně počoroval a má jich nekde doma či kde. Úspěšně sme takryli tak třetinu a to aj možná přeháním. Protože už tam nebylo co dělat' tož sme sa vydali na dlůhů cestu dom. A výsledek našeho snažení byl: zjistili sme jaká je pracovitost našeho oddílu, zjistili sme jaká je poctivost Kateřinických občanů, pračka měla potom doma prácu a Radek má „čisté“ auto.

BRIGÁDA SVĚTLUŠEK A VLČAT

(Zub)

Jsi hříšná duše, a proto se budeš smažit v ohni pekelném". Ač je to hodně nadnesené, tak asi takové pocity jsem zažíval při telefonátu pár dnů před brigádou u Ratibořské klubovny. Jak to vlastně bylo. Byli jsme požádáni, jestli bysme neshrabali listí kolem klubovny v Ratiboři. Proč ne. Nic není zadarmo. Zvažoval jsem termín, a protože jsem se chtěl řídit heslem "první práce, potom zábava" a taky protože jsem byl v sobotu v práci a mám práci taky doma, došel jsem k termínu neděle 1h odpoledne. To byl kámen úrazu. Protože skauting je dost časově náročný, volím termíny akcí pokud to jen jde tak, aby mně i ostatním vůdcům zasahovaly co nejmíň do pracovního i soukromého života. Pro mě byla prostě neděle ideální. Ale co se nestalo. Ve středu nebo ve čtvrtek, už nevím, mě volal člověk, kterého nebudu jmenovat. On zná mě a já jeho, a brigádu mi naprosto nepříjemným tónem zakázal. Že to prostě v neděli neexistuje, aby se něco takového kolem naší klubovny v neděli dělalo. Měl jsem z toho hodně smíšené pocity. Dalo by se to říct i normálně, ale ten jeho tón, no ve mně už to bublalo. Měl jsem pocit, jako kdybych způsobil tu největší katastrofu v křesťanské víře. Brigáda se udělala v sobotu, takže bylo po problému, ale to, jakým způsobem se mnou někdo jedná, se mi vůbec nelíbí. Ted' nevím, jak budeme řešit to, že budeme někdy spát v klubovně ze soboty na neděli. Asi počkáme do pondělí nebo děti půjdou před nedělní půlnocí domů, aby náhodou v neděli nechodily kolem klubovny.

PŘEDVÁNOČNÍ TURNAJ

A v čem? Místním „El Padrem“ Pavlem Šebestou, jsme byli vyzváni na turnaj v pinpongu. Samotný turnaj se uskuteční v sobotu 6.12.2003 v 13.30.hod. v místním kulturáku. Proti našim borcům nastoupí místní „Los pinpongos“ z řad členů evangelického sboru. Kdo nebude hrát, ať přijde povzbudit hráče obou týmů. Určitě bude sranda. Hrát se bude o čest a slávu a taky o hodnotné ceny. Těší se na vás Radek a Pavel.

SETKÁNÍ S RODIČI

Již tradiční setkání s rodiči se uskuteční 12.12.2003 v 18:00 v naší klubovně. Rodiče se dozví nové informace o oddílu, dostanou možný tip na vánoční dárek pro své ratolesti a můžou se nás zeptat na cokoli, co souvisí s oddílem. Všichni jsou srdečně zváni. Dej prosím Tě určitě vědět svým rodičům.

ROVERSKÉ VÁNOCE aneb roverský vánoční čaj Ž.E.N.Y. z 2.D zvou rovery a všechny straší 14 let ze ŠESTKY na ROVERSKÉ VÁNOCE, které se budou konat 20.12. od 19:00 ve velké klubovně. S sebou si vezměte svíčku(kahánek), hrníček na čaj, alespoň jeden dárek (erární)a hlavně vánoční náladu:)... na všechny se těšíme;). (Wiki)

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít na <http://sestka/skauti.cz> (sekce ČASOPISY).

13.12 výprava na Končiny

- sraz v 8:30 hod u klubovny v Kateřinách
- sebou: teplé oblečení, dobré boty, jídlo a pití na celý den - po družinách, každá družinka min. 1 ešus +1 l pitné vody, KPZ, uzlovačky, deník, tužku...
- návrat do 17:00 hod (ke klubovně v Kateřinách)

20.12. Vánoční akademie na Vsetíně

- autobusem z Ratiboře 9:30, nebo s Dazulem autama!!!!!!
- začátek v 11:00 v kině Vatra na Vsetíně
- konec v 15:30 hod - pojedeme 15:50 autobusem, nebo autama
- kroje sebou!!!

23.12 oddílové Vánoce

- sraz ve 14:00 hod v klubovně (Kateřinické)
- sebou: kroj, cukroví, dárečky,jídlo pro zvířátka
- konec v 18:30 hod

27.- 30. 12 Polární výprava

- 27. 12 odjezd autobusem 6:50 z Kateřin
- sebou: věci na vícedenní výpravu, jezdicí prostředky, cukroví, dobrůtky, teplé oblečení, dobré boty, KPZ, uzlovačku..., papuče
- návrat 30.12. autobusem mezi 16:00 – 17:00
- peníze 250 Kč
- zálohu 100 Kč vybírá Brumla do 19. 12. !!!!!!!

Toto číslo ŠESTÁKU je určeno pro: